

OCHRAPIAŁY (5) *part praet act*

ochrapiały (5), [**ochrapieły**].

o oraz *oba a jasne*; ochrapieły z tekstu nie oznaczającego *pochyleń*.

sg *m N* ochrapiały (3). ◇ *I* ochrapiałym (2). ◇ [*n N* ochrapiał(e). ◇ *G* ochrapiał(e)go. ◇ *pl I f* ochrapiałymi (1).]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. s.v. ochrapieć.

Zachrypnięty; raucus Vulg, Mącz; obtusus Mącz; branchus Calep (5) : Ravus, idem quod raucus vel obtusus, Omieniały/ ochrápiały. Mącz 347d, 347d; Branchus – Ochrapiały. Calep 138b; [ochrápiały mi fie stály czeluści moie Leop Ps 68/4].

Przen (2) :

Szereg: »niemy a ochrapiały« (2): á załz go Prorocy nie zową pfem niemy á ochrápiałym z gárdłem zátuczonym RejPos 346v, 346.

a. [*O dźwięku: Stał tám Turek moy ranny w kącie/ z zówierćionym łbem/ gorgoląc cości ochrápiałego przez nos záháftowány, BusLic 30*

α. *O dźwięku instrumentu dętego: Aereaque assensu conspirant cornua rauco. {ochrapyele nadymaye torby [lege: nadymają trąby]} Glosy II nr 74/92.]*

Synonim: omieniały.

Cf [OCHRAPAŁY], OCHRAPIEĆ

MC